

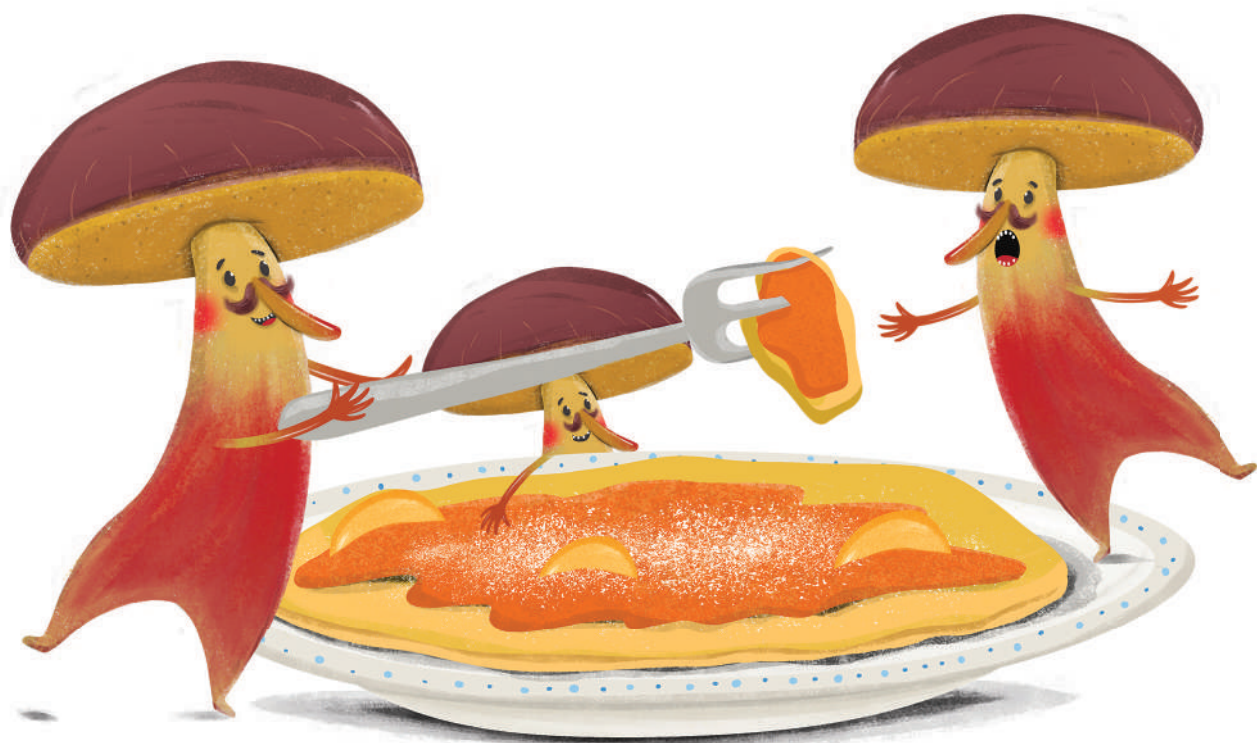


„Halóóó...“ ozval se opatrný hlásek. „Halóóó... už můžeme ven?“ píplo to znovu z koruny meruňkového stromu a zpod pavučinky vykoulka nejzvědavější dušička.

„Hurá, hurá, dušičky nezmrzly! Hurá! Dokázali jsme to!“ jásali Hou-
bácci.

Babička tiše poděkovala za pomoc Pánu Bohu a usmála se na dědečka:
„Tak tys je pomohl zachránit, ty můj hrdino!“

A na trávě už se to hemžilo skřítky i malými, ještě trochu vykulenými tvorečky s křídélky a všichni se radovali a pískali nadšením. Jemnou



pavučinu pak opatrně sundali ze stromů, ale pro všechny případy ji uložili u babičky do truhly. Co kdyby ještě přišly mrazy...

Pak společně dojedli palačinky, které moc chutnaly i dušičkám, a Hou-
bácci s dědečkem se odešli zaslouženě vyspat. Skřítkci byli z toho dobro-
družství tak rozrušení, že někteří ještě z postýlek vykřikovali: „Já nespím!
Já hlídám oheň! Na nás si mráz nepřijde!“ A květové dušičky? Vyhřívaly
se na sluníčku a těšily se, jak vykvetou do krásy a dočkají se sladkých
meruňkových plodů.

Houbáččí moudro na závěr

MERUŇKOVÉ STROMY KVETOU NA JAŘE JAKO PRVNÍ, A TAK SE JIM OBČAS
STANE, ŽE JE SPÁLÍ MRÁZ. SADAŘI JE STEJNĚ JAKO HOUBÁČCI CHRÁNÍ BUĎ
PŘEKRYTÍM SPECIÁLNÍ LÁTKOU, NEBO ZAPALUJÍ V SADECH
HROMADY VLHKÝCH KLACKŮ A TRÁVY, ABY VYTVOŘILI
CLONU Z DÝMU. KOLEM STROMŮ SE DAJÍ ROZMÍSTIT
I KBELÍKY S HORKOU VODOU – TA SE POMALU ODPAŘUJE
A TVOŘÍ V BLÍZKOSTI STROMŮ OCHRANNOU MLHU.

